

رسمی شدن دوره پیش دبستان پایان اعمال سلیقه‌ها

مسعود تهرانی فرجاد

همه دست‌اندرکاران تعلیم و تربیت، اعم از مربیان، مدیران و به‌ویژه برنامه‌ریزان و تولیدکنندگان محتوا و طراحان فعالیت‌های آموزشی و پرورشی، موظف‌اند برای تحقق عملی چنین نگرش مهمی بیش از پیش در مسیر متناسب‌سازی و استاندارد نمودن برنامه‌ها و فعالیت آموزشی و پرورشی خود به‌طور جدی و آگاهانه گام بردارند. گرچه دوره پیش‌دبستان از جهات گوناگون هنوز با مشکلات و موانعی مواجه است، بحمدالله با رسمی شدن این دوره در سند مذکور و تصویب برنامه و اهداف آموزشی و پرورشی آن در شورای عالی آموزش و پرورش (مصوب جلسه ۷۷۰ - مورخ ۱۳۸۷/۴/۲۵) دیگر دلیلی برای اعمال سلیقه و پراکنده‌کاری وجود ندارد و این دوره با وجود همه مشکلات و مسائل، دست‌کم از نظر برنامه‌های آموزشی به‌صورت رسمی و استاندارد - یعنی پایبند به برنامه مصوب - اداره می‌شود تا کودکانمان به دور از افراط و تفریط و متناسب با ویژگی‌های سنی خود در ابعاد مختلف به‌طور همه‌جانبه و متوازن رشد کنند.

سخن آخر

لازم است مدیران و مربیان با کسب آگاهی از برنامه مصوب این دوره و به‌دنبال آن توجیه صحیح والدین زمینه‌های لازم برای رسمیت دادن به این دوره را از طریق اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌های مناسب هرچه بیشتر و بهتر فراهم نمایند. ان‌شاءالله در ادامه این مطلب به ارائه و تعیین اصول و چارچوب برنامه مصوب دوره پیش‌دبستان خواهیم پرداخت.

که از «تعلیم و تربیت رسمی» در نظام آموزشی و پرورشی وجود دارد، از نقاط مشترک در تبیین نظام رسمی، تأکید بر عدالت آموزشی و اجتماعی و هماهنگی در برنامه‌هاست. (سند تحول بنیادین، آذرماه ۱۳۹۰: ۲۵۰)

رابطه نظام رسمی با عدالت آموزشی در سند مذکور برای تحقق عدالت آموزشی و تربیتی اجتماعی در نظام رسمی موارد زیر تصریح شده است: «عدالت تربیتی ناظر به فراهم آوردن کیفیت مطلوب و قابل قبول - استاندارد و مصوب - در ارائه خدمات تربیتی است.

- مرتبه دیگر عدالت تربیتی نیز انطباق - هماهنگی و تناسب - جریان تربیت با خصوصیات فردی و مشترک متربیان (فراگیرندگان) است.

- یکی دیگر از مراتب عدالت تربیتی، وجود اعتدال و توازن در جریان تربیت است. باید به رشد همه‌جانبه متربی، کودک پیش‌دبستانی، به‌صورت هماهنگ و متوازن توجه شود و در پرداختن به برخی از جنبه‌ها افراط و تفریط صورت نگیرد. به عبارت دیگر، در اقدامات تربیتی و آموزشی برای توسعه و تکوین هویت متربیان باید تمامی ابعاد وجودی آنان را به شکل متوازن و متعادل در نظر گرفت.» (همان: ۲۵۱ و ۲۵۲)

بدیهی است تحقق چنین نگرشی در سنین حساس پیش از دبستان به مراتب ضروری‌تر از دوره‌های بالاتر است. به همین منظور، باید از پراکنده‌کاری و اعمال سلیقه‌های مغایر با اصول و چارچوب برنامه‌های رسمی یا همان مصوب پرهیز شود.